

June 17, 2026

President Donald J. Trump

The White House

Washington, D.C.

Subject: The Real Issue Is Not Individuals—It Is the Constitution

Dear Mr. President,

As you move forward with your proposed fourteen-point Memorandum of Understanding with Iran, opponents of this initiative have once again emerged from every corner of the political spectrum. From Deutsche Welle and the BBC to commentators on CNN, Fox News, and countless others, the same old narratives and slogans are being repeated.

Yet a fundamental question remains unanswered:

If neither war nor the status quo is acceptable, what is the alternative?

During the past five decades, nearly every policy has been tried: sanctions, negotiations, military threats, diplomatic engagement, economic pressure, and proxy conflicts. Despite all these efforts, the underlying problem remains unresolved.

The reason is simple.

The problem is not individuals. The problem is the Constitution.

Over the years, presidents, ministers, military commanders, and negotiators have come and gone. Some were considered hardliners, others moderates. Some spoke of dialogue, others of resistance. Yet the result has remained largely the same.

Why?

Because individuals change, but the structure does not.

The root of the crisis lies within a constitutional framework that defines the political and ideological direction of the Islamic Republic. As long as that framework remains intact, changing personalities cannot produce lasting change.

Governments may change. Leaders may change. Agreements may be signed. Yet the same constitutional structure continues to reproduce the same cycle of tension, confrontation, and mistrust.

For years I have asked a simple question:

Why does no one discuss the Constitution itself?

Why do the media spend endless hours discussing elections, factions, personalities, and negotiations while ignoring the document from which these policies originate?

If the objective is genuine peace, regional stability, and a better future for the Iranian people, attention must shift from personalities to structures.

In my view, the principal battlefield is not in the Persian Gulf, not in nuclear facilities, and not in the streets of Tehran. The principal battlefield is within the Constitution of the Islamic Republic itself.

For this reason, the real solution is neither war nor the preservation of the status quo.

The solution is the formation of a Constituent Assembly to draft a new constitution founded upon popular sovereignty, human rights, religious freedom, equality before the law, peaceful relations with neighboring nations, and constructive engagement with the world.

I support your efforts because they create an opportunity to move beyond temporary arrangements and address the root causes of the conflict.

If the international community genuinely seeks lasting change, it must ask a simple question:

Is Iran's problem a handful of individuals?

Or is it a constitutional structure that continues to reproduce the same policies regardless of who occupies public office?

My answer is clear:

The problem is not individuals. The problem is the Constitution.

Respectfully,

Sohrab ChamanAra

Iranian-American Engineer and Author

Author of "Mr. Ayatollah, Tear Down This Constitution"

ترجمہ فارسی

هفده جون 2026

جناب آقای دونالد جی. ترامپ

رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا

موضوع: مشکل افراد نیست؛ مشکل قانون اساسی است

جناب آقای رئیس‌جمهور،

اکنون که شما یادداشت تفاهم چهارده ماده‌ای خود با ایران را پیش می‌برید، مخالفان این ابتکار بار دیگر از هر گوشه و کنار صحنه سیاسی ظاهر شده‌اند. از دویچه وله و بی‌بی‌سی گرفته تا تحلیلگران سی‌ان‌ان، فاکس نیوز و بسیاری دیگر، همان روایت‌ها و شعارهای تکراری گذشته بار دیگر تکرار می‌شوند.

اما یک پرسش اساسی همچنان بی‌پاسخ مانده است:

اگر نه جنگ راه حل است و نه ادامه وضع موجود، پس راه حل چیست؟

در طول پنج دهه گذشته تقریباً همه سیاست‌ها آزموده شده‌اند؛ تحریم، مذاکره، تهدید نظامی، تعامل دیپلماتیک، فشار اقتصادی و جنگ‌های نیابتی. با وجود همه این تلاش‌ها، مشکل اصلی همچنان حل نشده باقی مانده است.

دلیل آن ساده است.

مشکل افراد نیست؛ مشکل قانون اساسی است.

در طول سال‌ها، رؤسای جمهور، وزیران، فرماندهان نظامی و مذاکره‌کنندگان بسیاری آمده‌اند و رفته‌اند. برخی تندرو و برخی میانه‌رو بوده‌اند. برخی از گفت و گو سخن گفته‌اند و برخی از مقاومت. اما نتیجه نهایی تقریباً یکسان باقی مانده است.

چرا؟

زیرا افراد تغییر می‌کنند، اما ساختار تغییر نمی‌کند.

ریشه بحران در چارچوبی نهفته است که جهت‌گیری سیاسی و ایدئولوژیک جمهوری اسلامی را تعیین می‌کند. تا زمانی که این چارچوب پایرجا باشد، تغییر افراد نمی‌تواند تغییری پایدار ایجاد کند.

دولت‌ها ممکن است تغییر کنند. رهبران ممکن است تغییر کنند. توافق‌ها ممکن است امضا شوند. اما همان ساختار قانونی همچنان همان چرخه تنش، تقابل و بی‌اعتمادی را بازتولید می‌کند.

سال‌هاست که یک پرسش ساده را مطرح می‌کنم:

چرا هیچ کس درباره خود قانون اساسی صحبت نمی‌کند؟

چرا رسانه‌ها ساعت‌ها درباره انتخابات، جناح‌ها، افراد و مذاکرات بحث می‌کنند، اما سندی را که منشأ این سیاست‌هاست نادیده می‌گیرند؟

اگر هدف، صلح واقعی، ثبات منطقه و آینده‌ای بهتر برای مردم ایران است، باید توجه از افراد به ساختارها منتقل شود.

از نگاه من، میدان اصلی نبرد نه در خلیج فارس است، نه در تأسیسات هسته‌ای و نه در خیابان‌های تهران. میدان اصلی نبرد در متن قانون اساسی جمهوری اسلامی قرار دارد.

به همین دلیل، رامحل واقعی نه جنگ است و نه حفظ وضع موجود.

رامحل، تشکیل مجلس مؤسسان برای تدوین یک قانون اساسی جدید است؛ قانونی که بر حاکمیت مردم، حقوق بشر، آزادی مذهب، برابری در برابر قانون، روابط مسالمت‌آمیز با همسایگان و تعامل سازنده با جهان استوار باشد.

من از تلاش‌های شما حمایت می‌کنم، زیرا این تلاش‌ها فرصتی فراهم می‌کند تا از توافق‌های موقت فراتر رفته و به ریشه‌های واقعی بحران پرداخته شود.

اگر جامعه جهانی واقعاً خواهان تغییر پایدار است، باید به یک پرسش ساده پاسخ دهد:

آیا مشکل ایران چند فرد خاص هستند؟

یا اینکه مشکل در ساختاری است که صرف نظر از اینکه چه کسی بر سر کار باشد، همان سیاست‌ها را بازتولید می‌کند؟

پاسخ من روشن است:

مشکل افراد نیست؛ مشکل قانون اساسی است.

با احترام،

سهراب چمن‌آرا

مهندس و نویسنده ایرانی - آمریکایی

نویسنده کتاب: آقای آیت‌الله، این قانون اساسی را فرو بریز